

URZĄD PATENTOWY

B01d 3/38

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 48.

Kl. 12a3.

Aleksander Ekerkunst,
Łódź (Polska).

B01d 3/38

Nowa metoda destylacji mieszanin.

Zgłoszono: 26 lipca 1919 r.

Udzielono: 6 maja 1924 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest nowa metoda destylacji rozmaitych cieczy; w szczególności zaś cieczy w rodzaju smoły surowej pogazowej, ropy naftowej i temu podobnych mieszanin z zawiesiną wodną.

Wiadomą jest rzeczą, że destylacja tych płynów, zwłaszcza w pierwszym jej okresie odbywa się burzliwie, albowiem powstająca para wodna powoduje przrzucanie cieczy surowej z bani destylacyjnej do odbieralnika, co uniemożliwia dalszą destylację bez poprzedniego opróżnienia i kłopotliwego oczyszczania aparatury.

Ten proces ma wtedy taki przebieg, gdy destylację prowadzimy w zwykłych baniach destylacyjnych, do których zostaje wlaną ciecz całkowicie lub częściowo

i dopiero wtedy podgrzewaną, a dopływ ciepła nie jest odpowiednio regulowany, która to regulacja wymaga znowu wydatku znacznej ilości czasu i paliwa.

Metoda, stanowiąca przedmiot niniejszego wynalazku, pozwala usunąć powyższe niedogodności. Istota wynalazku polega na tem, że wprowadzana do aparatu ciecz splywa naprzód jednym lub kilku strumieniami na rozgrzaną powierzchnię umieszczoną w odpowiednim korytku wewnątrz samego aparatu destylacyjnego wężownicy parowej (lub innej), dzięki czemu zyskujemy szybkie wydzielenie się pary wodnej, a ściekająca na dół ciecz, będąc pozbawiona wody, może być w dalszym ciągu destylowana bez najmniejszej obawy przrzucania jej do odbieralnika.

Zastrzeżenie patentowe.

Metoda destylacji mieszanin z zawiesiną wodną, w rodzaju surowej smoły pogazowej, ropy naftowej i t. p., tem znamienna, że destylowana ciecz spuszcza się najpierw na rozgrzaną powierzchnię

umieszczonej w aparacie destylacyjnym wężownicy, na której zachodzi szybkie odparowanie wody, poczem dalsza destylacja pozbawionej zawiesiny wodnej cieczy odbywa się w części dolnej aparatu.